

Hrvatska stvarnost

Sve se glasnije spominju parlamentarni izbori. Nije važno što su građani ograničeni u svom kretanju. Bitno je iskoristiti priliku koja se je pružila vladajućoj stranci. Premijer Andrej Plenković mora dobiti parlamentarne izbore ili ga neće biti. Rejting stranke i poslušni javni mediji dobro su polazište da Andrej Plenković dobije izbore. Ukoliko ih dobije pokazat će se kako su hrvatski građani kratkog pamćenja. Hrvatska je na koljenima. Indeks korupcije se iz godine u godinu povećava. Međutim, političare interesira samo i jedino vlast. Što će dobiti u „nasljedstvo“? A pobijednik na izborima?

Depresija izazvana koronavirusom pokazuje i dokazuje tragičnu nemoć hrvatskog gospodarstva. Učinci nerazborite ekonomske politike isplivali su na površinu. Osim turističke djelatnosti, koja se temelji na komparativnoj prednosti, nemamo ozbiljnije djelatnosti koja bi bila izvozno orijentirana i pokrenula gospodarstvo. Izvoz sirovina ili roba niske dodane vrijednosti nije niti može biti dugoročno rješenje, dakle, put koji bi omogućilo povećanje blagostanja hrvatskih građana. Vlada je svoj paket mjera podredila turističkom sektoru uz „dodatak“ za preostali dio gospodarstva. Paket mjera koje je donijela vlada Andreja Plenkovića, slikovito rečeno, predstavlja „aparat kako bi pacijent preživio“. Nakon depresije aparat će se, ako izdrži, isključiti a pacijent će ostati životno ugrožen. I to u doslovnom smislu te riječi. Predviđam smanjenje BDP-a za najmanje 20% što nas vraća u daleku 2009. Godinu (čak 1980. godinu). A Porezni prihodi će se smanjiti daleko više pa će proračunski deficit zabilježiti zabrinjavajući dvocifreni iznos. Ukratko nije pitanje da li će javni dug s početka ove godine od 73% doseći do jučer nezamislivu granicu od 100% BDP-a. Doslovno dogodit će nam se eksplozija javnog duga. Bojim se da bi javni dug mogao biti daleko veći od procijenjenog. Platna bilanca će iz suficita koji je u prošloj godini iznosio 1,5 milijardu eura potonuti u deficit koji neće biti manji od 4 milijarde eura. Zamjena kune eurom postaje nemoguća misija, zapravo utopija.

Tako danas izgleda „carevo novo ruho“. Umjesto plakanja i traženja opravdanja vrijeme je odlučnih promjena. Ukazujući na krive odluke vlade Andreja Plenkovića nisam dvoumio da li Lijepa Naša ima znanja i resursa kako bi krenuli putem razvoja. Depresiju sam odredio kao trenutak, mogućnost, šansu, preispitivanja postojećih rješenja i promjenu istih kako bi se vodila proaktivna ekonomska politika na partnerskim osnovama s gospodarstvom. U prvom koraku moramo se pogledati u ogledalo i kazati si istinu. Hrvatski građani moraju znati istinu – mi i samo mi smo krivi za postojeće stanje u Lijepoj Našoj. Ovo i ovakvo ponašanje mora sada i odmah prestati. Građani moraju donijeti odluku, zašto ne referendumom?, A jer će spašavanje suvereniteta Lijepa Naše u svakom pogledu biti skupo, jako skupo. Potom, krenuti u reinženjering cjelokupnog društvenog sustava. Gospodarski sustav se je pokazao neupotrebljivim alatom u upravljanju gospodarstvom. Kriza je pokazala njegovu tragičnu

neučinkovitost. Potrebna je rekonstrukcija gospodarskog sustava kako bi se, s jedne strane, podržala gospodarska aktivnost i, s druge strane, stvorile nužne pretpostavke njegova razvoja.

Na kraju valja odgovoriti na pitanje da li su stranke na vlasti i stranke u oporbi u stanju pokrenuti nužne promjene? Ako nisu, što je moje mišljenje, tada nam slijedi dodatno zaostajanje i postavlja se pitanje opstojnosti Lijepe Naše.